

Domadi glasovi

Stev. 77.

Lienz, 20. aprila 1946.

Leto 2.

VELIKA SOBOTA

Sobota v soncu, orglje zadonijo,
ječijo jarmi bronastih zvonov,
ki spet prišli iz Rima so domov,
Ljudje so praznični in se smejiijo.

Pozdravlja znanec znanca: Dober dan.
Čebele krožijo okrog ulnjakov,
čekliški trop je kakor njiva makov
in red žena kot skoraj zreli lan.

Močje so zadnji, polje jim leži
na duši kakor drago dete,
morda izpolni letos jim obete,
ozimina kot morje valovi.
Med drevje, travo padajo glasovi:
Gospod je vstal, Gospod živi!

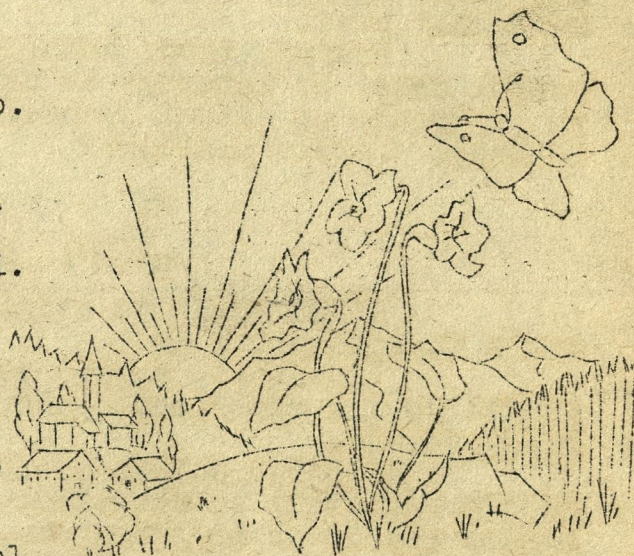
Mauser Karel.

VELIKA NEDELJA

V klopih je zbrana vas; kadilo
se dviga kot oblak; diši po smoli,
kleči pred Bogom srenja, tiho moli.
Nad glave sonce je svoj blesk razlilo.

Ob Roku psiček se veselja čudi,
in Jakob mirno gre spet v Kompostelo,
z obraza bereš radost mu veselo,
a vse zaman se svetec s školjko trudi.

Pričakala je Ursula puščico,
omahnila je v krog devic izbranih,
pogovor plete Benedikt s sestrico.
Ljudje, narava, svetcii in kadilo
vse v skupnost blaženo se je stopilo,
pomlad pozdravlja vas in vso gorico.

Mauser Karel.

Veselo Alelujo

"Veselo Alelujo!" S temi besedami stopa pred-te znanec in ti vošči veselje in srečo za Veliko noč. "Da, veselo Alelujo!" odgovarjaš nekam brez zanimanja in iskre v očeh. V duhu gledaš rodni krov, domača polja in vrtove, prijatelje in znance v preteklih velikonočnih dneh. Podzavestno ti silijo na jezik pesnikovi stihii o Ubežnem kralju zgubil vojsko, zgubil zemlje svoje, skriva se kot zver po lesu plaha, kočja vsaka duri mu zapira, spremljevalca nima pot njegova.... Nekaj v grlu te tišči, beseda ti ne gre iz ust.

Kljub temu, prijatelj, vztrajam in ti kličem: "Veselo alelujo!" Saj si kristjan, katoličan. Kvišku glavo in srce! Kristus se dviga iz groba, premagana je smrt, trohnoha. Pozabljeno je vse gorje, sramota, bolečine. Castitljiv in poveličan se dviga iz tesnih okov v novo življenje, v kraljestvo, ki nima meje, v bogastvo, ki mu ga ni enakega, v veselje, ki se ne da popisati.

Ti pa si žalosten in omahuješ! Čemu? Sel si z njim kakor zvesti njegovi apostoli skozi grozote velikega petka, zgubil si vse kakor on, imetje, svojce, domovino. Prestal si sramoto, rane, prav v grob si legel z njim.

Vse to je zdaj za tabo! Čaka te vstajenje! Ko so padali nate najhujši udarci, nisi zdvajal, zdaj pa povešaš glavo, omahuješ. Podobni si učencema, ki sta potovala v Emavs. Kristus je že triumfiral, zmaga je bila že dobljena, onadva pa sta mislila, da je vsega konec.

Ko boš stopal s procesijo, ti bodo solze silile v oči. Kakor z učencema na poti v Emavs bo pred tabo stopal sam Gospod.

"Kakšne so tvoje misli, da si tako žalosten", te bo spraševal. Nato ti bo dokazoval, kako je bilo potrebno, da si trpel, da si zgubil vse najdražje. Postal si njemu podobnejši. Nisi spolnjeval svoje volje, ampak voljo nebeškega Očeta, ki se izraža v najvišji avtoriteti na zemlji. Tej si bil pokoren do konca. Kakor Oče Sina ni zapustil, tako se je tudi od tebe navdežno umaknil, da bo tvoja žrtev popolnejša.

Danes se ti morda zdi, da sediš kakor Job na kupu gnoja, obdan z ranami, brez vsega, obsojan od prijateljev, zapuščen od lastnih svojcev in sonarodnjakov. Jutri pa bo Gospod stegnil svojo roko, tvoje rane se bodo zacelile in sovražniki se bodo umaknili osramočeni. Zopet boš obdan od svojcev in tvojega premoženja bo mnogo več kot kdaj koli prej.

Zaupaj, tvoje vstajenje se bliža! Prenovljen in očiščen boš postal seme, iz katerega bo nanovo vzklik naš izkrvaveli narod. Zato pa le krepko mi stisni desnico in poln zaupanja in optimizma zakliči z menoj: "Veselo alelujo!"

Jamarjevi galjotje

Stari Jamar je stopil na prag, preletel z očmi nebo nad Jelovco in potegnil čedro.

"Salabolt, skupaj se vleče. Pa ne, da bi se kaj skuhalo." Puhnil je dim skoz redke zobe, pobral kamen in ga previdno zakotalil proti vereji.

Sobotno jutro. Gospod so pred cerkvijo požegnali ogenj. Zenske v kuhinji so nabrsokane. Na ogenj čakajo. Gnjat je pripravljena. Dokler pastir ne prinese gobe, ni moč prijeti za nobeno delo. Marička sitnari in leta iz čumnate v hišo in iz hiše v kuhinjo.

Zenske!

Jamar zamahne z roko.

Pred vsako Veliko nočjo so take. Marička še posebej. Samo

Bandera grede v cerkev. Fantom je vroče. Akربولt, sveti Martin je težak, tudi sveti Anton ni kar tako.

Se utripljejo rese, ko bandera stoje na svojih krajih. Fantje si brišejo pot.

Srenja je na kolenih. Bog se zahvaljuje otrokom, ženam in možem. Orglje bučijo, cerkvene stene se tresejo. Sonce sije skozi barvasta okna. Zgarane kmečke roke počivajo na klopih, se trkajo na prsa.

Jamar je tako majhen, da se samemu sebi zdi kakor otrok. Samo za dvoje misli: za svoje tri galjote in za zemljo.

Za galjote, da bi jim vsaj črnega kruha ne manjkalo in za zemljo, da bi rodila pšenico za nov kolač.

Takrat bodo nemara galjotje že doma. Potlej se cerkev prazni. Jamar gre s Potokarjem, Marička s Francem. Za pirhe sta se zmenila.

Jamarka ostane še v cerkvi. Tako prijetno diši po kadilu. Bog je ostal sam. Zdaj ima dovolj časa.

Vijoličast žarek gre brez zgarane roke, obdrsa klop in se ustavi ob oltarju. Po tem žarku grede molitve in solze.

Jamarka mora biti to Veliko noč pri vseh svojih, vsem mora napraviti križe.

Jožetu, Ceni in Matevžu.

Vsem trem galjotom za to sveto Veliko noč.

== :: ==

VELIKONOČNO PISMO DOMOV

Kdo nosil letos bo bandera naša,
kdo pritrkaval bo na sveti dan,
kdo nosil letos nebes bo in sveče,
ko tukaj smo: Franc, Joža in Boštjan?

Ko boste šli od cerkve skozi vas,
preštejte vrste, nas ne bo med vami,
tako smo daleč kot v globoki jami
in zemlja tod ima ves drug obraz.

A vendar bomo prišli vsi trije.
pregledati polje in šli v domove,
poljubili bandera in zvonove,
šli v gmajne, laze in na vse ceste
in vsakega objeli oberoč
kot brata, sestro za Veliko noč.

Mauser Karel.

Velikonočno pismo mrtvih

Morda zadišal ogenj bo do nas...

Velika noč je, mi smo sami...

Morda nas pritrkavanje le zdrami,
da pridemo čez noč obiskat vas.

Naš grob je daleč, sto nas tu leži,
sto mladih nas tu v prsti sanja,
nad nami divja roža se poganja,
antena živa, ki vaš krik lovi.

Pod bohkov kot denite kos kolača,
shranite še za nas kozarec vina!
Tako samotna, pusta je dolina,
kjer varuje skalé zakleta kača.
Ko boste legli in trdo zaspali,
prišli bomo domov in vasovali.

Mauser Karel.

= :: =

NOVI PREDPISI ZA POTNA DOVO-
LJENJA BEGUNCEM. Britanske vojaške
oblasti so izdale odredbo, po ka-
teri morajo imeti vsi preseljenci,
ki potujejo nad 10 km od svojega
stalnega bivališča - taborišča -
posebna potna dovoljenja, ki jih
izdajajo okrajna glavarstva. Ta do-
voljenja se bodo izdajala samo v
izjemnih slučajih. Prošnjo, ki jo
je treba vložiti na posebnem o-
brazcu, mora pred oddajo na o-
krajno glavarstvo UNRRI-no ravna-
teljstvo potrditi in priporočiti.
UNRRA opozarja begunce, naj vla-
gajo prošnje le v res nujnih slu-
čajih.

VAŽEN SESTANEK. V četrtek 18.
IV.1946 se je v begunskem tabo-
rišču v Spittalau pod vodstvom rav-

natelja UNRRE za angleško cono v
Avstriji g.majorja Chapman-a vr-
šil sestanek vseh direktorjev in
vseh vodij taborišč angleške cone.
(C.A.S. directors and Camp Chair-
mans conference) z namenom med-
sebojnega spoznavanja in čim
boljšega sodelovanja, predvsem
glede širše begunske samouprave,
ki je v načrtu. Sestanek je od-
lično uspel.

VELIKONOČNA STEVILKA "CVETJA
V TUJINI" je izšla. Tokrat so se
naši dijaki še bolj potrudili, da
bi njihovo glásilo bilo čim lepše
opremljeno in njegova vsebima
čim bolj zanimiva. Za naše dija-
bo ta številka "Cvetja" pomenila
marsikatero prijetno urico branja.

VSEM NAŠIM ČITATELJICAM IN ČITATELJEM

VESELO ALELUJO!

UREDNIŠTVO IN UPRAVA.